

Píseň seladona

Jiří Korn

Spousta známých se v klubu ptá,
proč už dvě sezóny v kurzu jsem já?
A co vidí prý na mně jen,
řada půvabných dívek, ba i žen!

Se smíchem nařčení odmítám,
že s ďáblem smlouvu snad nějakou mám.
To je pánové tak, nestačí nosit jen frak,
podstatné je ale jak... a co pak...

Je to věc nadání, jak šeptnout pozvání,
k zcela diskrétnímu theater.
Já trpím na bonton, tak pouštím gramofon,
od čtyř, když dáma přijít má až v pět.

A když pak zazvoní, něžnost ji ohromí,
s jakou ve dveřích jí přivítám.
Tohle však pánové, začátek teprve je,
svůj chvalně známý postup mám!

Rádio nechám ji tiše hrát...
Oheň v krbu má zvolna plát...
A když věci maj správný spád...

Však vtip je pánové ten,
že potom každá z těch žen,
diskrétní dokáže být sotva den!